

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Tatiany Biednikovej a JUDr. Milana Karabína v trestnej veci obvineného **A. K. pre prečin nebezpečného vyhrážania** podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. februára 2010 v Bratislave dovolanie obvineného A. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 23. júna 2009, sp. zn. 4 To 40/2009 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného A. K. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II. bol obvinený A. K. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

po predchádzajúcej dohode o sprostredkovaní nákupu ornej pôdy dňa 22. novembra 2004 spísali obvinený A. K. s poškodeným H. M. zmluvu o pôžičke na sumu 1 200 000 Sk s dobou splatnosti do 1. marca 2005, ktorá suma bola poškodenému po podpísaní zmluvy vyplatená. Poškodený H. M. v dohodnutej lehote splatnosti zapožičanú sumu 1 200 000 Sk nevrátil, a tak sa mu obžalovaný začal vyhrážať prostredníctvom SMS správ „Ty hajzel, schovaj sa poriadne, lebo keď ťa chytím, tak to neprežiješ“, pričom obdobných výhražných SMS správ bolo viacero a dňa 28. februára 2006 asi 11.45 hod. v B., v priestoroch kaviarne B., došlo ku stretnutiu obvineného A. K. s poškodeným H. M., ktorý mu odovzdal ako prvú splátku sumu 50 000 Sk, pričom obvinený bol pri odovzdávaní peňazí zadržaný políciou, ktorá miesto monitorovala.

Okresný súd za to obvinenému A. K. uložil podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ a § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov,

ktorého výkon mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 23. júna 2009, sp. zn. 4 To 40/2009, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného A. K. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Proti vyššie citovanému uzneseniu krajského súdu podal obvinený A. K. prostredníctvom obhajcu dovolanie, v ktorom obvinený A. K. uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Naplnenie uvedeného dovolacieho dôvodu videl obvinený A. K. v tom, že okresný a krajský súd nesprávne zistili skutkový stav a to v tom, že nesprávne vyhodnotili celkovú situáciu, keďže k jeho konaniu vo vzťahu k osobe H. M. došlo v dôsledku toho, že tento údajne poškodený H. M. porušil právnu povinnosť vo vzťahu k nemu tým, že mu nevrátil dlh, teda v tejto veci bol poškodeným jednoznačne on, a preto nemohol a ani nemôže uznať svoju vinu. V odôvodnení podaného dovolania obvinený A. K. ďalej podrobne rozoberal jednotlivé dôkazy a z nich vyplývajúce hodnotenie, pričom dospel k záveru, že jeho vina nebola preukázaná.

Vzhľadom na uvedené obvinený A. K. navrhol, aby najvyšší súd v zmysle § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom porušenie zákona a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 23. júna 2009, sp. zn. 4 To 40/2009, ako aj rozsudok Okresného súdu Bratislava II. z 13. januára 2009, sp. zn. 5 T 37/2008, a tomuto prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu obvineného A. K. sa písomne vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry v Bratislave, ktorý považoval rozhodnutia súdov za správne a zákonné a z tohto dôvodu dovolanie obvineného A. K. za nedôvodné.

Navrhol preto, aby dovolací súd dovolanie obvineného A. K. ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369

ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť** (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.).

Obvinený A. K. si uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 písm. i/ Tr. por., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Výkladom vyššie uvedeného zákonného ustanovenia možno dospieť k jedinému záveru a to, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods.1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, je totiž určené k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb, ale nie k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého alebo druhého stupňa. Tieto nemôže dovolací súd dopĺňať ani naprávať.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por.

Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Dovolacie námietky obvineného A. K. sa vôbec nedotýkali právneho posúdenia zistených skutkov, ale naopak, priamo a konkrétne spochybňovali skutkové závery súdov prvého a druhého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, preto so zreteľom na viazanosť dôvodmi dovolania podľa § 385 Tr. poriadku a pre uvedené nesplnenie podmienok dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie obvineného A. K. odmietol na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 16. februára 2010

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť: Zuzana Cerovská